

Suomenkielinen laitos

Lainsäädäntö

Sisältö

I Säädökset, jotka on julkaistava

- * Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 293/2000/EY, tehty 24 päivänä tammikuuta 2000, lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäiseviä torjuntatoimenpiteitä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (DAPHNE-ohjelma) (vuosiksi 2000—2003) 1
- Komission asetus (EY) N:o 294/2000, annettu 8 päivänä helmikuuta 2000, asetuksen (EY) N:o 1393/1999 muuttamisesta ja Belgian interventioelimen hallussaan pitämän ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisesta 84 234 tonniin 6
- Komission asetus (EY) N:o 295/2000, annettu 8 päivänä helmikuuta 2000, asetuksen (EY) N:o 1667/98 muuttamisesta ja Ruotsin interventioelimen hallussaan pitämän ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisesta 634 125 tonniin 8
- Komission asetus (EY) N:o 296/2000, annettu 8 päivänä helmikuuta 2000, tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi 10
- * Komission asetus (EY) N:o 297/2000, annettu 8 päivänä helmikuuta 2000, lisäksiin-
tiöiden avaamisesta tiettyjen Euroopan yhteisössä vuonna 2000 järjestettäviin
ammattimessuihin osallistuvista kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituot-
teiden yhteisöön tapahtuvalle tuonnille 12
- * Komission asetus (EY) N:o 298/2000, annettu 8 päivänä helmikuuta 2000,
neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista
säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta annetun asetuksen (EY)
N:o 2190/96 muuttamisesta 16
- * Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 1999/103/EY, annettu 24 päivänä
tammikuuta 2000, mittayksikköjä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähen-
tämisestä annetun neuvoston direktiivin 80/181/ETY muuttamisesta 17

Komissio

2000/116/EY:

- * **Komission päätös, tehty 20 päivänä heinäkuuta 1999, veronluonteisilla maksuilla rahoitettavasta valtiontuesta, jota Alankomaat aikoo myöntää koristekasvien myynninedistämiseen** (tiedoksiannettu numerolla K(1999) 3440) 20

I

(Säädökset, jotka on julkaistava)

EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON PÄÄTÖS N:o 293/2000/EY,**tehty 24 päivänä tammikuuta 2000,****lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäiseviä torjuntatoimenpiteitä koskevasta yhteisön toimintaohjelmasta (DAPHNE-ohjelma) (vuosiksi 2000—2003)**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka

ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 152 artiklan,

ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,ottavat huomioon alueiden komitean lausunnon ⁽³⁾,noudattavat perustamissopimuksen 251 artiklassa määrättyä menettelyä ⁽⁴⁾,

sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuva fyysinen, seksuaalinen ja henkinen väkivalta loukkaa heidän oikeuttaan elämään, turvallisuuteen, vapauteen, ihmisarvon tunnustamiseen sekä fyysiseen ja henkiseen koskemattomuuteen ja muodostaa vakavan uhkan väkivallan uhrien fyysiselle ja mielenterveydelle. Tällaisen väkivallan vaikutukset ovat niin yleisiä yhteisössä, että niitä voidaan pitää merkittävänä terveydellisenä ongelmana.
- (2) On tärkeää ymmärtää, että väkivallalla on vakavia välitömiä ja pitkäaikaisia vaikutuksia yksilöiden, perheiden ja yhteisöjen terveyteen ja psyykiseen ja sosiaaliseen kehitykseen sekä asianomaisten henkilöiden yhtäläisiin mahdollisuuksiin ja että siitä aiheutuu suuria sosiaalisia ja taloudellisia kustannuksia koko yhteiskunnalle.
- (3) Maailman terveysjärjestön määritelmän mukaan terveydellä tarkoitetaan täydellistä fyysistä, psyykistä ja sosiaalista hyvinvointia eikä pelkästään sitä, että ei ole sairas tai vammainen. Perustamissopimuksen 3 artiklan p alakohdan mukaisesti yhteisön toimintaan sisältyy

myötävaikuttaminen korkean terveyden suojelun tason saavuttamiseen.

- (4) Nämä periaatteet tunnustetaan kaikkinaisen naisten syrjinnän poistamista koskevassa vuoden 1979 Yhdistyneiden Kansakuntien yleissopimuksessa, Yhdistyneiden Kansakuntien vuoden 1989 yleissopimuksessa lapsen oikeuksista, naisiin kohdistuvan väkivallan poistamista koskevassa vuoden 1993 Wienin julistuksessa, Beijingissä vuonna 1995 järjestetyssä neljännessä naisten maailmankonferenssissa hyväksytyssä julistuksessa ja toimintaohjelmassa, Tukholmassa vuonna 1996 järjestetyssä konferenssissa hyväksytyssä, alaikäisten seksuaalista hyväksikäyttöä ja alaikäisillä käytävää kauppaa vastustavassa julistuksessa ja toimintaohjelmassa sekä nuorisopolitiikkaa ja -ohjelmia koskevassa Lissabonin julistuksessa, joka hyväksyttiin nuorisasioista vastaavien ministerien maailmankonferenssissa vuonna 1998.
- (5) Euroopan unioni on ryhtynyt toimiin oikeus- ja sisäasioiden alalla erityisesti 24 päivältä helmikuuta 1997 olevalla yhteisellä toiminnalla ihmiskaupan ja lasten seksuaalisen hyväksikäytön vastaisesta toiminnasta ⁽⁵⁾. Väkivaltaa koskevat rikosoikeudelliset näkökohdat kuuluvat jäsenvaltioiden toimivaltaan.
- (6) Euroopan parlamentti on ihmiskaupasta 18 päivänä tammikuuta 1996 ⁽⁶⁾, alaikäisistä väkivallan uhreista 19 päivänä syyskuuta 1996 ⁽⁷⁾, toimenpiteistä alaikäisten suojelemiseksi Euroopan unionissa 12 päivänä joulukuuta 1996 ⁽⁸⁾, tarpeesta järjestää Euroopan unionin laajuinen kampanja naisiin kohdistuvan väkivallan täydellistä torjumista varten 16 päivänä syyskuuta 1997 ⁽⁹⁾ ja naisilla käytävästä kaupasta seksuaalista hyväksikäyttöä varten 16 päivänä joulukuuta 1997 ⁽¹⁰⁾ antamissaan päätöslauselmissa kääntynyt komission puoleen, jotta tämä laatisi ja panisi täytäntöön toimintaohjelmia kyseisen väkivallan torjumiseksi.

⁽¹⁾ EYVL C 259, 18.8.1998, s. 2, EYVL C 89, 30.3.1999, s. 42, ja EYVL C 162, 9.6.1999, s. 11.

⁽²⁾ EYVL C 169, 16.6.1999, s. 35.

⁽³⁾ EYVL C 89, 30.3.1999, s. 42.

⁽⁴⁾ Euroopan parlamentin lausunto, annettu 16. huhtikuuta 1999 (EYVL C 219, 30.7.1999, s. 497), neuvoston yhteinen kanta, vahvistettu 13. syyskuuta 1999 (EYVL C 317, 4.11.1999, s. 1), Euroopan parlamentin päätös, tehty 17. marraskuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) sekä neuvoston päätös, tehty 13. joulukuuta 1999.

⁽⁵⁾ EYVL L 63, 4.3.1997, s. 2.

⁽⁶⁾ EYVL C 32, 5.2.1996, s. 88.

⁽⁷⁾ EYVL C 320, 28.10.1996, s. 190.

⁽⁸⁾ EYVL C 20, 20.1.1997, s. 170.

⁽⁹⁾ EYVL C 304, 6.10.1997, s. 55.

⁽¹⁰⁾ EYVL C 14, 19.1.1998, s. 39.

- (7) Kansanterveyden alan toimintakehyksestä 24 päivänä marraskuuta 1993 antamassaan tiedonannossa komissio totesi, että muun muassa henkilövahinkojen ehkäiseminen on tärkeä kansanterveyden alan toiminta-alue. Tämän puitteissa tehtiin 8 päivänä helmikuuta 1999 Euroopan parlamentin ja neuvoston päätös N:o 372/1999/EY henkilövahinkojen ehkäisemistä koskevan yhteisön toimintaohjelman hyväksymisestä, osana kansanterveyden alan toimia ⁽¹⁾.
- (8) Tukemalla lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan tuntemuksen ja sen syiden ymmärtämisen lisäämistä sekä väkivallasta tiedottamisen laajentamista ja kehittämällä yhteisön nykyisiä ohjelmia ja toimia täydentäviä toimia välttämällä toiminnan turhaa päällekkäisyyttä, ohjelmalla vaikutetaan merkittävästi hyväksikäytön vähenemiseen ja ihmisten terveyden korkeatasoisen suojelun varmistamiseen ottaen huomioon fyysiset, mielenterveydelliset ja sosiaaliset näkökohdat, sekä hyvään elämäntilaan.
- (9) Lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvaa väkivaltaa koskevat suorat toimet kuuluvat pohjimmiltaan jäsenvaltioiden toimivallan piiriin joko kansallisella taikka alue- tai paikallistasolla.
- (10) Yhteisö voi tuoda lisäarvoa jäsenvaltioiden toimiiin lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan seksuaalisen hyväksikäytön ja muun väkivallan ehkäisemiseksi jakamalla ja vaihtamalla tietoa ja kokemuksia ja edistämällä innovatiivista toimintatapaa, vahvistamalla yhdessä toiminnan painopisteet, kehittämällä tarvittaessa verkostoitumista, valitsemalla Euroopan yhteisön laajuisia hankkeita sekä motivoimalla ja aktivoimalla kaikkia asianomaisia osapuolia.
- (11) Tästä ohjelmasta voidaan saada lisäarvoa niin, että määritetään parhaat toimintatavat ja politiikat ja edistetään niitä, tuetaan innovaatioita ja vaihdetaan asian kannalta merkityksellisiä kokemuksia jäsenvaltioissa toteutetuista toimista mukaan lukien tiedot säädöksistä ja saavutetuista tuloksista.
- (12) Perustamissopimuksen 5 artiklassa vahvistettuja toissijaisuus- ja suhteellisuusperiaatteita noudattaen ehdotetun toimenpiteen tavoitteet voidaan saavuttaa paremmin yhteisön tasolla. Tässä päätöksessä säädetään ainoastaan niistä vähimmäisvaatimuksista, jotka ovat tarpeen halutun tavoitteen saavuttamiseksi.
- (13) On tarpeen edistää komission, jäsenvaltioiden, valtiosta riippumattomien järjestöjen ja erityisesti lasten, nuorten ja naisten hyvinvoinnin ja elämänlaadun puolesta toimivien järjestöjen aktiivista kumppanuutta tällä alalla ja tukea kaikkien asian kannalta merkityksellisten politiikkojen ja toimenpiteiden yhteisvaikutusta edistämällä valtiosta riippumattomien järjestöjen, muiden järjestöjen
- sekä kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten välistä yhteistyötä.
- (14) Jotta ohjelman tavoitteet voitaisiin saavuttaa ja käyttää saatavilla olevia resursseja mahdollisimman tehokkaasti, ohjelman toiminta-alueet on määriteltävä huolellisesti valitsemalla ohjelmaan hankkeita, jotka tarjoavat muita enemmän lisäarvoa yhteisölle ja joissa monialaista lähestymistapaa käyttäen testataan uusia mahdollisuuksia väkivallan ehkäisemiseksi ja jaetaan niistä tietoa.
- (15) Olisi edistettävä yhteistyötä ohjelman alalla toimivaltaiten järjestöjen, kolmansien maiden sekä kaikkien niiden kanssa, joiden voidaan olettaa osallistuvan väkivallan ehkäisemiseen.
- (16) Olisi huolehdittava siitä, että liittymistä edeltävässä vaiheessa olevat jäsenyyttä hakenneet maat pääsevät osallistumaan tähän ohjelmaan asianomaisissa sopimuksissa, erityisesti assosiaatiosopimuksissa ja niihin liittyvissä lisäpöytäkirjoissa määrättyjen edellytysten mukaisesti.
- (17) Ohjelman painoarvon ja vaikutusten lisäämiseksi toimia olisi arvioitava jatkuvasti kiinnittämällä erityistä huomiota niiden tehokkuuteen ja asetettujen tavoitteiden saavuttamiseen, jotta voidaan tehdä tarvittavat tarkistukset.
- (18) Ohjelman olisi oltava nelivuotinen, jotta olisi riittävästi aikaa toteuttaa toimenpiteitä asetettujen tavoitteiden saavuttamiseksi.
- (19) Tämän säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista toimenpiteistä olisi päätettävä menettelystä komissiolle siirrettyä täytäntöönpanovaltaa käytettäessä 28 päivänä kesäkuuta 1999 tehdyn neuvoston päätöksen 1999/468/EY ⁽²⁾ mukaisesti.
- (20) Tässä päätöksessä vahvistetaan ohjelman koko keston ajaksi rahoituspuitteet, jota budjettivallan käyttäjän olisi pidettävä Euroopan parlamentin, neuvoston ja komission välillä talousarviota koskevasta kurinalaisuudesta ja talousarviomenettelyn parantamisesta 6 päivänä toukokuuta 1999 tehdyn toimielinten välisen sopimuksen 33 kohdan mukaisena ⁽³⁾ ensisijaisena ohjeenaan vuosittaisessa talousarviomenettelyssä,

OVAT PÄÄTTÄNEET SEURAAVAA:

1 artikla

Ohjelman perustaminen

1. Perustetaan lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan torjuntatoimenpiteitä koskeva yhteisön toimintaohjelma 1 päivänä tammikuuta 2000 alkavaksi ja 31 päivänä joulukuuta 2003 päättyväksi kaudeksi.

⁽²⁾ EYVL L 184, 17.7.1999, s. 23.

⁽³⁾ EYVL C 172, 18.6.1999, s. 1.

⁽¹⁾ EYVL L 46, 20.2.1999, s. 1.

2. Ohjelman tavoitteena on osaltaan varmistaa fyysisen terveyden ja mielenterveyden korkeatasoinen suojeleminen lapsia, nuoria ja naisia väkivallalta mukaan lukien seksuaalinen hyväksikäyttö, ehkäisemällä väkivaltaa ja tarjoamalla tukea väkivallan uhreille erityisesti jotta he eivät uudelleen joutuisi alttiiksi väkivallalle. Sen tavoitteena on myös avustaa ja kannustaa tällä alalla toimivia valtiosta riippumattomia ja muita järjestöjä. Ohjelmalla edistetään näin sosiaalista hyvinvointia.

3. Liitteessä vahvistetuilla, ohjelman mukaisesti toteutettavilla toimilla on tarkoitus edistää:

- a) rajat ylittäviä toimia, joilla perustetaan monialaisia verkostoja ja varmistetaan tietojen vaihto, parhaat toimintatavat ja yhteistyö yhteisön tasolla;
- b) rajat ylittäviä toimia yleisen tietoisuuden lisäämiseksi;
- c) täydentäviä toimia.

2 artikla

Täytäntöönpano

1. Komissio varmistaa 1 artiklan 3 kohdassa tarkoitettujen toimien toteuttamisen kiinteässä yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa 5 artiklan mukaisesti.

2. Komissio toimii jäsenvaltioita kuultuaan yhteistyössä lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvan väkivallan ehkäisemisen ja väkivallan uhrien suojelemisen ja tukemisen alalla toimivien laitosten ja järjestöjen kanssa. Se edistää erityisesti valtiosta riippumattomien järjestöjen rajat ylittävää yhteistyötä kansallisten, alueellisten ja paikallisten viranomaisten kanssa.

3. Komissio ottaa huomioon tällä alalla kansallisella, alueellisella ja paikallisella tasolla toteutettavat toimet. Se myös varmistaa, että kaikki kohderyhmät otetaan huomioon tasapuolisesti.

4. Merkittävän määrän jäsenvaltioita on osallistuttava toteutettaviin toimiin.

3 artikla

Talousarvio

1. Nelivuotisen ohjelman (2000—2003) täytäntöönpanoon varatuiksi rahoituspuutteiksi vahvistetaan 20 miljoonaa euroa.

2. Budjettivallan käyttäjä myöntää vuotuiset määrärahat rahoitusnäkymien rajoissa.

3. Yhteisön osuus vaihtelee toimen luonteen mukaan. Se saa olla enintään 80 prosenttia toimen kokonaiskustannuksista.

4 artikla

Yhdenmukaisuus ja täydentävyys

Komissio varmistaa, että ohjelman mukaisesti toteutettavat yhteisön toimet ja muiden asian kannalta merkityksellisten yhteisön ohjelmien ja toimenpiteiden nojalla toteutettavat

toimet, kansanterveyden alan tuleva kehitys mukaan lukien, ovat keskenään yhdenmukaisia ja toisiaan täydentäviä.

5 artikla

Täytäntöönpanotoimenpiteet

1. Tämän säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista, jäljempänä mainittuja seikkoja koskevista toimenpiteistä päätetään 6 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua hallintomenettelyä noudattaen:

- a) vuosittainen työsuunnitelma ohjelmaan sisältyvien toimenpiteiden täytäntöönpanemiseksi, mukaan lukien vaikutukset talousarvioon ja valintaperusteet;
- b) ohjelman eri osien välinen yleinen tasapaino;
- c) menettelyt, jotka koskevat yhteensovittamista tämän ohjelman tavoitteen saavuttamiseen välittömästi liittyvien ohjelmien ja aloitteiden kanssa;
- d) 8 artiklassa tarkoitettua kolmansien maiden ja kansainvälisten järjestöjen kanssa tehtävää yhteistyötä koskevat järjestelyt;
- e) ohjelman seuranta ja arviointia koskevat menettelyt.

2. Tämän säädöksen täytäntöönpanemiseksi tarvittavista muista seikkoja koskevista toimenpiteistä päätetään 6 artiklan 3 kohdassa tarkoitettua neuvoo-antavaa menettelyä noudattaen.

6 artikla

Komitea

1. Komissiota avustaa komitea.

2. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 4 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

Päätöksen 1999/468/EY 4 artiklan 3 kohdassa tarkoitettu määräaika vahvistetaan kahdeksi kuukaudeksi.

3. Jos tähän kohtaan viitataan, sovelletaan päätöksen 1999/468/EY 3 ja 7 artiklassa säädettyä menettelyä ottaen huomioon mainitun päätöksen 8 artiklan säännökset.

4. Komitea vahvistaa työjärjestyksensä.

7 artikla

EFTA/ETA-valtioiden, assosioituneiden Keski- ja Itä-Euroopan maiden, Kyproksen, Maltan ja Turkin osallistuminen

Tähän ohjelmaan voivat osallistua

— EFTA/ETA-valtiot ETA-sopimuksessa määrättyjen edellytysten mukaisesti,

- assosioituneet Keski- ja Itä-Euroopan maat Eurooppa-sopimuksissa, niiden lisäpöytäkirjoissa ja asianomaisten assosiaationeuvostojen päätöksissä vahvistettujen edellytysten mukaisesti,
- Kypros, lisämäärärahojen perusteella kyseisen maan kanssa sovittavien menettelyjen mukaisesti,
- Malta ja Turkki perustamissopimuksen mukaisesti lisämäärärahojen perusteella.

8 artikla

Kansainvälinen yhteistyö

Jollei perustamissopimuksen 300 artiklasta muuta johdu, ohjelman täytäntöönpanon aikana edistetään yhteistyötä yhteisön ulkopuolisten maiden ja ohjelman alalla toimivaltuisten kansainvälisten järjestöjen kanssa sekä sellaisten järjestöjen kanssa, jotka todennäköisesti osallistuvat väkivallan kaikkien muotojen ehkäisemiseen ja väkivallalta suojelemiseen.

9 artikla

Seuranta ja arviointi

1. Pannessaan tämän päätöksen täytäntöön komissio toteuttaa tarvittavat toimenpiteet ohjelman seurannan ja

jatkuvan arvioinnin varmistamiseksi ottaen huomioon 1 artiklassa ja liitteessä esitetyt yleis- ja erityistavoitteet.

2. Ohjelman toisena toimintavuonna komissio esittää Euroopan parlamentille ja neuvostolle arviointikertomuksen.

3. Komissio toimittaa Euroopan parlamentille ja neuvostolle loppukertomuksen ohjelman päätyttyä.

4. Komissio sisällyttää 2 ja 3 kohdassa mainittuihin kertomuksiin tiedot yhteisön rahoituksesta toiminnan eri aloilla ja 4 artiklassa tarkoitettua toimien keskinäisestä täydentävyydestä sekä arviointien tulokset. Komissio lähettää kertomukset myös talous- ja sosiaalikomitealle ja alueiden komitealle.

10 artikla

Voimaantulo

Tämä päätös tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.

Tehty Brysselissä 24 päivänä tammikuuta 2000.

Euroopan parlamentin puolesta

N. FONTAINE

Puhemies

Neuvoston puolesta

J. GAMA

Puheenjohtaja

LIITE

ERITYISTAVOITTEET JA -TOIMET

I RAJAT YLITTÄVÄT TOIMET, JOILLA PERUSTETAAN MONIALAISIA VERKOSTOJA JA VARMISTETAAN TIETOJEN VAIHTO, PARHAAT TOIMINTATAVAT JA YHTEISTYÖ YHTEISÖN TASOLLA

Tavoite: Tuetaan ja kannustetaan väkivallan torjunnan alalla toimivia valtiosta riippumattomia ja muita järjestöjä sekä viranomaisia toimimaan yhteistyössä keskenään.

1. Tuetaan monialaisten verkostojen perustamista ja vahvistamista sekä edistetään ja tuetaan valtiosta riippumattomien järjestöjen yhteistyötä kansallisen, alueellisen ja paikallisen tason eri järjestöjen ja viranomaisten kanssa, jotta lisättäisiin keskinäistä tietoa ja ymmärtämystä muiden tehtävistä ja helpotettaisiin asian kannalta merkityksellisen tiedon vaihtoa.
2. Edistetään ja vaihdetaan parhaita toimintatapoja, mukaan lukien pilottihankkeet, väkivallan ehkäisemisen ja lasten, nuorten ja naisten tukemisen ja suojelun alalla yhteisön tasolla.

Verkostoissa toteutetaan erityisesti väkivaltaongelmien ratkaisemista koskevaa toimintaa seuraavasti:

- 1) luodaan yhteiset puitteet väkivallan sekä sen syiden ja seurausten analysoimiseksi mukaan lukien väkivallan eri muotojen määrittäminen;
- 2) mitataan Euroopassa esiintyvien väkivallan eri muotojen todelliset vaikutukset uhreihin ja yhteiskuntaan sen määrittämiseksi, mikä on tarkoituksenmukainen tapa vastata niihin;
- 3) arvioidaan seksuaalisen hyväksikäytön ja muun väkivallan ehkäisemiseksi ja havaitsemiseksi sekä väkivallan uhrien tukemiseksi, erityisesti jotta he eivät uudelleen joutuisi alttiiksi väkivallalle, tarvittavia erilaisia toimenpiteitä ja toimintatapoja ja niiden tehokkuutta.

II RAJAT YLITTÄVÄT TOIMET YLEISEN TIETOISUUDEN LISÄÄMISEKSI

Tavoite: Tuetaan yleisen tietoisuuden lisäämistä lapsiin, nuoriin ja naisiin kohdistuvasta väkivallasta ja sen ehkäisemisestä, mukaan lukien seksuaalista hyväksikäyttöä, kaupallisessa tarkoituksessa tapahtuvaa seksuaalista hyväksikäyttöä ja muuta seksuaalista väärinkäyttöä varten tapahtuvan ihmiskaupan uhrit.

1. Edistetään yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa kansalaisten ja erityisesti lasten ja nuorten, opettajien sekä muiden asianomaisten tahojen samoin kuin tiedotusvälineiden keskuudessa toteutettavia tiedotuskampanjoita, pilottihankkeita, joilla on eurooppalaista lisäarvoa, sekä valistushankkeita, jotka koskevat mahdollisia väkivallan riskejä ja keinoja välttää niitä, mukaan lukien tieto lainsäädännöllisistä toimista, terveysvalistuksesta ja väkivallan torjuntaan liittyvästä koulutuksesta.
2. Kehitetään yhteisön laajuinen tietolähde avustamaan ja informoimaan valtioista riippumattomia järjestöjä ja viranomaisia hallitusten, valtiosta riippumattomien järjestöjen sekä yliopistojen ja korkeakoulujen kokoamista väkivaltaa, sen torjuntaa ja uhrien tukemista koskevista julkisista tiedoista sekä toimittamaan niille tietoja yhteisön puitteissa toteutetuista asiaan liittyvistä toimista ja ohjelmista. Tämän olisi mahdollistettava tietojen liittäminen kaikkiin asian kannalta merkityksellisiin tietojärjestelmiin.
3. Tuetaan tutkimuksia, joissa keskitytään väkivaltaan ja seksuaaliseen väärinkäyttöön sekä niiden torjuntakeinoihin ja joiden tavoitteena on muun muassa määritellä tehokkaimmat menetelmät ja politiikat väkivallan torjumiseksi, väkivallan uhrien tukemiseksi, erityisesti jotta he eivät uudelleen joutuisi alttiiksi väkivallalle, sekä yhteiskunnallisten ja taloudellisten kustannusten tarkastelemiseksi, jotta voitaisiin määrittää, millä tavalla tähän ilmiöön pitäisi vastata.
4. Parannetaan väkivallan seurausten havaitsemista, niistä ilmoittamista ja niiden hallintaa.

III TÄYDENTÄVÄT TOIMET

Komissio voi päätöksen 2 ja 5 artiklaa noudattaen ohjelmaa toteuttaessaan käyttää teknisen avun organisaatioita, joita rahoitetaan ohjelman kokonaisuudella. Samoin edellytyksin komissio voi käyttää asiantuntija-apua. Lisäksi komissio voi järjestää seminaareja, konferensseja tai muita asiantuntijakokouksia, joilla voidaan edistää ohjelman täytäntöönpanoa, sekä kehittää tiedotus-, julkaisu- tai tiedonlevitystoimia.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 294/2000,**annettu 8 päivänä helmikuuta 2000,****asetuksen (EY) N:o 1393/1999 muuttamisesta ja Belgian interventioelimen hallussaan pitämien ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisesta 84 234 tonniin**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 39/1999⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussa olevien viljojen myyntiin saattamisen menettelyt ja edellytykset.
- (2) Komission asetuksella (EY) N:o 1393/1999⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 2050/1999⁽⁶⁾, avataan pysyvä tarjouskilpailu Belgian interventioelimen hallussaan pitämien 53 483 ohratonnin viemiseksi. Belgia on ilmoittanut komissiolle interventioelimensä aikomuksesta lisätä 30 751 tonnilla vientiä varten tarjouskilpailutettavaa määrää. Belgian interventioelimen hallussaan pitämien ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena oleva kokonaismäärä olisi nostettava 84 234 tonniin.
- (3) Tarjouskilpailutettavien määrien kasvun perusteella vaikuttaa tarpeelliselta muuttaa alueiden ja varastoitujen

määrien luetteloa. Olisi muutettava erityisesti asetuksen (EY) N:o 1393/1999 liitettä I.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1393/1999 seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Tarjouskilpailu koskee kolmansiin maihin vietävän 84 234 ohratonnin enimmäismäärää, lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja, Kanadaa ja Meksikoa.

2. Alueet, joissa 84 234 tonnia ohraa on varastoituna, mainitaan liitteessä I."

- 2) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.⁽⁴⁾ EYVL L 5, 9.1.1999, s. 64.⁽⁵⁾ EYVL L 163, 29.6.1999, s. 26.⁽⁶⁾ EYVL L 255, 30.9.1999, s. 13.

LIITE

"LIITE I

(tonneina)

Varastointipaikka	Määrät
Hainaut	16 771
Liège	11 366
Namur	22 167
Oost-Vlaanderen	23 308
West-Vlaanderen	10 622"

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 295/2000,**annettu 8 päivänä helmikuuta 2000,****asetuksen (EY) N:o 1667/98 muuttamisesta ja Ruotsin interventioelimen hallussaan pitämän ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena olevan määrän nostamisesta 634 125 tonniin**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon vilja-alan yhteisestä markkinajärjestelystä 30 päivänä kesäkuuta 1992 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 1766/92⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1253/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 5 artiklan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Komission asetuksessa (ETY) N:o 2131/93⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 39/1999⁽⁴⁾, vahvistetaan interventioelinten hallussa olevien viljojen myyntiin saattamisen menettelyt ja edellytykset.
- (2) Komission asetuksella (EY) N:o 1667/98⁽⁵⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 181/2000⁽⁶⁾, avataan pysyvä tarjouskilpailu Ruotsin interventioelimen hallussaan pitämän 597 718 ohra-tonnin viemiseksi; Ruotsi on ilmoittanut komissiolle interventioelimensä aikomuksesta lisätä 36 407 tonnilla vientiä varten tarjouskilpailutettavaa määrää; Ruotsin interventioelimen hallussaan pitämän ohran vientiä koskevan pysyvän tarjouskilpailun kohteena oleva kokonaisuusmäärä olisi nostettava 634 125 tonniin.
- (3) Tarjouskilpailutettavien määrien kasvun perusteella vaikuttaa tarpeelliselta muuttaa alueiden ja varastoitujen

määrien luetteloa; olisi muutettava erityisesti asetuksen (EY) N:o 1667/98 liitettä I.

- (4) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat viljan hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Muutetaan asetus (EY) N:o 1667/98 seuraavasti:

- 1) Korvataan 2 artikla seuraavasti:

"2 artikla

1. Tarjouskilpailu koskee enintään 634 125 ohratonna, joka viedään kaikkiin kolmansiin maihin, lukuun ottamatta Amerikan yhdysvaltoja, Kanadaa ja Meksikoa.

2. Alueet, joissa 634 125 tonnia ohraa on varastoituna, mainitaan liitteessä I."

- 2) Korvataan liite I tämän asetuksen liitteellä.

*2 artikla*Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen⁽¹⁾ EYVL L 181, 1.7.1992, s. 21.⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 18.⁽³⁾ EYVL L 191, 31.7.1993, s. 76.⁽⁴⁾ EYVL L 5, 9.1.1999, s. 64.⁽⁵⁾ EYVL L 211, 29.7.1998, s. 17.⁽⁶⁾ EYVL L 22, 27.1.2000, s. 42.

LIITE

"LIITE I

(tonneina)

Varastointipaikka	Määrät
Ättersta	7 584
Boarp	2 480
Brännarp	2 624
Broddbo 1	5 997
Broddbo 2	6 076
Djurön	112 474
Ervalla	934
Falun	878
Fammarp	19 046
Funbo-Lövsta	6 579
Gamleby	2 835
Gårdsjö	2 565
Gävle	10 847
Gimo	23 901
Gistad	3 761
Gullspång	2 391
Halmstad (Engströms)	4 659
Hästholmen	5 089
Helsingborg	73 933
Hova	12 981
Kalmar	15 738
Karlshamn	87 536
Katrineholm	2 068
Köping	27 051
Laholm	2 737
Mariestad	1 956
Mjölby	1 804
Moraby	1 637
Motala	2 807
Norrtälje	10 014
Ormesta	17 988
Österbybruk	10 878
Otterbäcken	4 075
Rimforsa	21 449
Rök	4 994
Signestorp	4 517
Simonstorp	5 022
Skivarp	17 301
Söråker	13 053
Stallarholmen	2 062
Stavreviken	1 479
Stockholm (Kvarnholmen)	29 957
Tjustorp	19 849
Värnamo	5 742
Velanda	10 780
Vimmerby	3 997"

**KOMISSION ASETUS (EY) N:o 296/2000,
annettu 8 päivänä helmikuuta 2000,
tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmien ja vihannesten tuontijärjestelmän soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä 21 päivänä joulukuuta 1994 annetun komission asetuksen (EY) N:o 3223/94 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1498/98 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 4 artiklan 1 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksessa (EY) N:o 3223/94 säädetään Uruguayn kieroksen monenvälisten kauppaneuvottelujen tulosten mukaisesti komission vahvistamista kolmansien maiden tuonnin kiinteiden arvojen perusteista liitteissä määriteltävien tuotteiden ja ajanjaksojen osalta.

- (2) Edellä mainittujen perusteiden mukaisesti tuonnin kiinteät arvot on vahvistettava tämän asetuksen liitteessä esitetyille tasolle,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Asetuksen (EY) N:o 3223/94 4 artiklassa tarkoitettujen tuonnin kiinteät arvot vahvistetaan liitteessä olevassa taulukossa merkityllä tavalla.

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan 9 päivänä helmikuuta 2000.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 337, 24.12.1994, s. 66.

⁽²⁾ EYVL L 198, 15.7.1998, s. 4.

LIITE

tuonnin kiinteistä arvoista tiettyjen hedelmien ja vihannesten tulohinnan määrittämiseksi annettu 8 päivänä helmikuuta 2000, komission asetukseen

(EUR/100 kg)

CN-koodi	Kolmannen maan koodi ⁽¹⁾	Tuonnin kiinteä arvo
0702 00 00	052	109,0
	204	57,9
	212	104,9
	624	191,1
	999	115,7
0707 00 05	052	132,5
	628	166,1
	999	149,3
0709 10 00	220	190,9
	999	190,9
0709 90 70	052	135,9
	204	71,9
	628	144,3
	999	117,4
0805 10 10, 0805 10 30, 0805 10 50	052	42,3
	204	38,4
	212	41,1
	600	37,7
	624	59,8
	999	43,9
0805 20 10	052	53,4
	204	61,4
	999	57,4
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	052	68,3
	204	73,2
	464	143,4
	600	76,1
	624	67,3
	999	85,7
0805 30 10	052	54,4
	600	67,4
	624	66,2
	999	62,7
0808 10 20, 0808 10 50, 0808 10 90	039	83,4
	400	87,4
	404	84,0
	720	70,5
	728	76,8
	999	80,4
	064	70,0
0808 20 50	388	104,4
	400	110,8
	528	100,4
	720	101,4
	999	97,4

⁽¹⁾ Komission asetuksessa (EY) N:o 2543/1999 (EYVL L 307, 2.12.1999, s. 46) vahvistettu maanimikkeistö. Koodi "999" tarkoittaa "muuta alkuperää".

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 297/2000,**annettu 8 päivänä helmikuuta 2000,****lisäkiintiöiden avaamisesta tiettyjen Euroopan yhteisössä vuonna 2000 järjestettäviin ammattimessuihin osallistuvista kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden yhteisöön tapahtuvalle tuonnille**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

viranomaisten vahvistama sopimus, jossa messut pidetään.

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

(7) Petosten välttämiseksi tuontilupia pitäisi myöntää vain tuotteille, jotka laivataan toimittajamaassa, josta ne ovat peräisin, aikaisintaan 30 päivää kyseisten messujen päättymisen jälkeen.

ottaa huomioon tiettyjen kolmansista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden tuontiin sovellettavasta yhteisestä menettelystä 12 päivänä lokakuuta 1993 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 3030/93⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna komission asetuksella (EY) N:o 1072/1999⁽²⁾, ja erityisesti sen 8 artiklan,

(8) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tekstiilikomitean lausunnon mukaiset,

sekä katsoo seuraavaa:

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

(1) Asetuksen (ETY) N:o 3030/93 liitteessä V osoitettujen kiintiöiden lisäksi voidaan avata lisäkiintiöitä erityistilanteen vaatiessa. Komissio on vastaanottanut pyynnön avata lisäkiintiöitä vuonna 2000 pidettäviä ammattimessuja varten.

1 artikla

Asetuksessa (ETY) N:o 3030/93 säädettyjen määrällisten rajoitusten lisäksi avataan lisäkiintiöitä Euroopan yhteisössä vuonna 2000 pidettäviä ammattimessuja varten liitteessä määrättyllä tavalla.

(2) Eräille kolmansille maille on jo aikaisempina vuosina avattu lisäkiintiöitä ammattimessuja varten.

2 artikla

(3) Lisäkiintiöt olisi rajoitettava tuotteisiin, joita viejamaat ovat asettaneet näytteille kyseisillä messuilla, ja määriin, joista on sovittu sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vahvistamissa kauppasopimuksissa, jossa messut pidetään.

1. Edellä 1 artiklassa mainitut lisäkiintiöt rajoitetaan koskemaan sellaisia tuotteita, joita viejamaat ovat esitelleet messuilla, ja niitä määriä, joista on sovittu kyseisillä messuilla allekirjoitetussa sen jäsenvaltion toimivaltaisten viranomaisten vahvistamassa kauppasopimuksessa, jossa messut pidetään.

(4) Mainittujen lisäkiintiöiden liikakäytön välttämiseksi vaikuttaa aiheelliselta pyytää jäsenvaltioita, jonka alueella messut pidetään, varmistamaan, että vahvistettujen sopimusten koskevat kokonaismäärät eivät ylitä lisäkiintiöille asetettuja rajoja, ja ilmoittamaan näiden vahvistettujen sopimusten koskevat kokonaismäärät komissiolle messujen loputtua.

2. Sen jäsenvaltion toimivaltaiset viranomaiset, jonka alueella messut pidetään, varmistavat, että vahvistettujen sopimusten koskevat kokonaismäärät eivät ylitä liitteessä määrättyjä rajoituksia.

(5) Vaikuttaa aiheelliselta soveltaa niiden tuotteiden yhteisöön tapahtuvaan tuontiin, joille lisäkiintiöt on avattu, asetuksen (ETY) N:o 3030/93 säännöksiä, joita on sovellettava mainitun asetuksen liitteessä V annettujen määrällisten rajoitusten alaisten tuotteiden tuontiin, ei kuitenkaan joustavuuteen liittyvien rajoitusten alaisten.

3. Kyseinen jäsenvaltio ilmoittaa komissiolle viimeistään 30 päivää messujen päättymisen jälkeen niiden sopimusten koskevista kokonaismääristä, jotka on vahvistettu tehdyiksi messujen aikana. Tiedot annetaan toimittajamaittain ja luokitain jaoteltuina.

3 artikla

(6) Tuontilupapyyntöihin pitäisi lisäksi liittää kyseisillä messuilla allekirjoitettu sen jäsenvaltion toimivaltaisten

1. Niiden tuotteiden tuontiin yhteisöön, joille on avattu lisäkiintiöitä, sovelletaan asetuksen (ETY) N:o 3030/93 liitteessä V annettuja määrällisten rajoitusten alaisiin tuotteisiin sovellettavia säännöksiä, joustoihin liittyviä säännöksiä lukuun ottamatta, sanotun kuitenkaan rajoittamatta tämän artiklan 2 ja 3 kohdan soveltamista.

⁽¹⁾ EYVL L 275, 8.11.1993, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 134, 28.5.1999, s. 1.

2. Tuontiluvia voidaan antaa vain, jos hakija esittää vientilisenssin, jonka 9 kohtaan on merkitty messut ja vuosi, joita varten lupaa haetaan, ja jos lisenssin liitteenä on 2 artiklassa mainitun vahvistetun sopimuksen alkuperäiskappale.
3. Tuontiluvat koskevat vain tuotteita, jotka on laivattu yhteisöön kolmannelta maasta, josta ne ovat peräisin, aikaisintaan 30 päivää messujen päättymisen jälkeen.

4 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seitsemäntenä päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen

—

LIITE

Lisäkiintiöt 29. maaliskuuta — 2. huhtikuuta 2000 pidettäviä Berliinin ammattimessuja varten

(Tavaroiden täydellinen kuvaus ilmenee asetuksen (ETY) N:o 3030/93 liitteestä I.)

Luokka	Yksikkö	Kolmas maa (!)	Määrällinen rajoitus
1	tonnia	Pakistan	66
	tonnia	Ukraina	2
4	1000 kpl	Valko-Venäjä	4
	1000 kpl	Intia	454
	1000 kpl	Indonesia	212
	1000 kpl	Malesia	94
	1000 kpl	Pakistan	225
	1000 kpl	Ukraina	4
	1000 kpl	Vietnam	25
5	1000 kpl	Valko-Venäjä	4
	1000 kpl	Intia	252
	1000 kpl	Malesia	42
	1000 kpl	Pakistan	215
	1000 kpl	Ukraina	12
	1000 kpl	Vietnam	20
6	1000 kpl	Intia	118
	1000 kpl	Indonesia	131
	1000 kpl	Malesia	92
	1000 kpl	Sri Lanka	116
	1000 kpl	Vietnam	20
7	1000 kpl	Intia	407
	1000 kpl	Indonesia	98
	1000 kpl	Sri Lanka	99
	1000 kpl	Vietnam	25
8	1000 kpl	Valko-Venäjä	4
	1000 kpl	Intia	323
	1000 kpl	Indonesia	518
	1000 kpl	Malesia	82
	1000 kpl	Pakistan	158
	1000 kpl	Sri Lanka	270
	1000 kpl	Ukraina	4
	1000 kpl	Vietnam	220
	9	tonnia	Pakistan
12	1000 paria	Valko-Venäjä	4
	1000 paria	Ukraina	20
15	1000 kpl	Valko-Venäjä	4
	1000 kpl	Intia	124
	1000 kpl	Ukraina	20
	1000 kpl	Vietnam	20
16	1000 kpl	Ukraina	4
18	tonnia	Vietnam	5

Luokka	Yksikkö	Kolmas maa (*)	Määrällinen rajoitus
20	tonnia	Valko-Venäjä	2
	tonnia	Intia	294
	tonnia	Pakistan	149
	tonnia	Ukraina	2
21	1000 kpl	Sri Lanka	240
	1000 kpl	Vietnam	30
26	1000 kpl	Valko-Venäjä	4
	1000 kpl	Intia	383
	1000 kpl	Ukraina	4
27	1000 kpl	Valko-Venäjä	4
	1000 kpl	Intia	372
29	1000 kpl	Intia	268
78	tonnia	Vietnam	5
118	tonnia	Valko-Venäjä	2

(*) Lisäkiintiöitä avataan sillä edellytyksellä, että asianomaisista maista peräisin olevien tekstiilituotteiden kauppaan sovelletaan vuonna 2000 edelleen erityistä sopimusmenettelyä.

KOMISSION ASETUS (EY) N:o 298/2000,**annettu 8 päivänä helmikuuta 2000,****neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta annetun asetuksen (EY) N:o 2190/96 muuttamisesta**

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon hedelmä- ja vihannesalan yhteisestä markkinajärjestelystä 28 päivänä lokakuuta 1996 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2200/96 ⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1257/1999 ⁽²⁾, ja erityisesti sen 35 artiklan 11 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

- (1) Asetuksen (EY) N:o 2200/96 soveltamista koskevat yksityiskohtaiset säännöt hedelmä- ja vihannesalan vientitukien osalta vahvistetaan komission asetuksessa (EY) N:o 2190/96 ⁽³⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 1303/1999 ⁽⁴⁾.
- (2) Sri Lankalle vietävien omenoiden vientitodistusten voimassaoloaika on syytä rajoittaa muiden määräpaikkojen mukaisesti.

- (3) Tässä asetuksessa säädetyt toimenpiteet ovat tuoreiden hedelmien ja vihannesten hallintokomitean lausunnon mukaiset,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Korvataan asetuksen (EY) N:o 2190/96 4 artiklan 5 kohdan toisessa alakohdassa ja 5 artiklan 1 kohdan kolmannessa alakohdassa oleva ilmaisu "Costa Rica ja Japani" ilmaisulla "Costa Rica, Japani ja Sri Lanka".

2 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 8 päivänä helmikuuta 2000.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen

⁽¹⁾ EYVL L 297, 21.11.1996, s. 1.

⁽²⁾ EYVL L 160, 26.6.1999, s. 80.

⁽³⁾ EYVL L 292, 15.11.1996, s. 12.

⁽⁴⁾ EYVL L 155, 22.6.1999, s. 29.

**EUROOPAN PARLAMENTIN JA NEUVOSTON DIREKTIIVI 1999/103/EY,
annettu 24 päivänä tammikuuta 2000,
mittayksikköjä koskevan jäsenvaltioiden lainsäädännön lähentämisestä annetun neuvoston direktiivin 80/181/ETY muuttamisesta**

EUROOPAN PARLAMENTTI JA EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, jotka
ottavat huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen ja erityisesti sen 95 artiklan,
ottavat huomioon komission ehdotuksen ⁽¹⁾,
ottavat huomioon talous- ja sosiaalikomitean lausunnon ⁽²⁾,
toimivat perustamissopimuksen 251 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti ⁽³⁾,
sekä katsovat seuraavaa:

- (1) Yhdeksännessätoista yleisessä paino- ja mittakonferenssissa (Conférence Générale des Poids et Mesures, CGPM) (1991) laajennettiin kansainvälisellä tasolla SI-yksikköjen kerrannaisista ja jaannaisista käytettävien SI-etuliitteiden luetteloa.
- (2) Kansainvälinen standardointijärjestö (ISO) on tarkistanut kansainvälisessä ISO 31 -standardissa vahvistettuja, määriä ja yksiköitä koskevia periaatteita ja määräyksiä. SI-järjestelmän käyttöä koskevat määräykset annetaan kansainvälisessä ISO 1000 -standardissa.
- (3) Neuvoston direktiivin 80/181/ETY ⁽⁴⁾ teksti on saatettava näitä kansainvälisiä sopimuksia ja standardeja vastaavaksi.
- (4) Tietyt kolmannet maat eivät ota markkinoilleen tuotteita, joiden merkinnät on tehty ainoastaan direktiivissä 80/181/ETY vahvistettuina laillisina yksikköinä. Näihin maihin vientiä harjoittaville yrityksille aiheutuu haittaa, jos lisämerkinnät eivät 31 päivän joulukuuta 1999 jälkeen ole enää sallittuja. Epävirallisina yksikköinä esitettyjen lisämerkintöjen käyttö olisi siten sallittava mainitun ajankohdan jälkeen.
- (5) Direktiivin 80/181/ETY soveltamisalaa on tarkasteltava uudelleen ja on toteutettava tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä maailmanlaajuisen järjestelmän käytön edistämiseksi. Neuvoston direktiivin 71/316/ETY ⁽⁵⁾ 18 artiklaa sovelletaan tapauksen mukaan,

OVAT ANTANEET TÄMÄN DIREKTIIVIN:

1 artikla

Muutetaan direktiivi 80/181/ETY seuraavasti:

- 1) Korvataan 3 artiklan 2 kohdassa päivämäärä ”31 päivään joulukuuta 1999” päivämäärällä ”31 päivään joulukuuta 2009”.
- 2) Lisätään artikla seuraavasti:

”6 a artikla

Tämän direktiivin täytäntöönpanoa ja erityisesti lisämerkintöjä koskevia kysymyksiä tutkitaan edelleen, ja tarvittaessa toteutetaan tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä neuvoston direktiivin 71/316/ETY ^(*) 18 artiklassa tarkoitetun menettelyn mukaisesti.

^(*) EYVL L 202, 6.9.1971, s. 1.”

⁽¹⁾ EYVL C 89, 30.3.1999, s. 8.

⁽²⁾ EYVL C 169, 16.6.1999, s. 1.

⁽³⁾ Lausunto annettu 15. joulukuuta 1999 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä) sekä neuvoston päätös, tehty 16 päivänä joulukuuta 1999.

⁽⁴⁾ EYVL L 39, 15.2.1980, s. 40, direktiivi sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna direktiivillä 89/617/ETY (EYVL 357, 7.12.1989, s. 28).

⁽⁵⁾ EYVL L 202, 6.9.1971, s. 1.

3) Muutetaan liite seuraavasti:

a) Korvataan I luvussa 1.1.1 kohdan taulukon jälkeinen teksti seuraavasti:

"Celsiuslämpötila t määritetään kahden termodynaamisen lämpötilan T ja T_0 välisenä erona $t = T - T_0$ missä $T_0 = 273,15$ K. Lämpötilaväli tai lämpötilaero voidaan ilmaista joko kelveinä tai celsiusasteina. Yksiköt 'celsiusaste' ja 'kelvin' ovat yhtä suuret."

b) Korvataan 1.2.1 kohdan taulukon jälkeen SI-täydennysyksikköjen määritelmät seuraavasti:

"Tasokulman yksikkö

Radiaani on ympyrän kahden sellaisen säteen välinen kulma, jotka erottavat ympyrän kehästä säteen pituisen kaaren.

(Kansainvälinen standardi ISO 31 — 1: 1992)

Avaruuskulman yksikkö

Steradiaani on kartion avaruuskulma, joka sen kärjen sijaitessa pallon keskipisteessä leikkaa tämän pallon pinnasta sellaisen neliön suuruisen alan, jonka sivu on pallon säteen pituinen.

(Kansainvälinen standardi ISO 31 — 1:1992)."

c) Korvataan 1.3 kohdan taulukko seuraavasti:

"Kerroin	Etuliite	Tunnus	Kerroin	Etuliite	Tunnus
10^{24}	jotta	Y	10^{-1}	desi	d
10^{21}	setta	Z	10^{-2}	sentti	c
10^{18}	eksa	E	10^{-3}	milli	m
10^{15}	peta	P	10^{-6}	mikro	μ
10^{12}	tera	T	10^{-9}	nano	n
10^9	giga	G	10^{-12}	piko	p
10^6	mega	M	10^{-15}	femto	f
10^3	kilo	k	10^{-18}	atto	a
10^2	hehto	h	10^{-21}	septo	z
10^1	deka	da	10^{-24}	jokto	y"

d) Korvataan 3 kohta seuraavasti:

"3. SI-JÄRJESTELMÄSSÄ KÄYTETYT YKSIKÖT, JOIDEN ARVOT SI-YKSIKKÖINÄ SAADAAN KOKEELLISESTI

Suure	Yksikkö		
	Nimi	Tunnus	Määritelmä
Energia	Elektronivoltti	eV	Elektronivoltti on se liike-energia, jonka elektroni saa, kun se siirtyy tyhjiössä yhden voltin potentiaalieron läpi.
Massa	Atomimassayksikkö	u	Atomimassayksikkö on yksi kahdestoistaosa nykylinen ^{12}C atomin massasta.

Huom.: Edellä 1.3 kohdassa mainittuja etuliitteitä ja niiden tunnuksia voidaan käyttää yhdessä kahden yksikön ja niiden tunnusten kanssa."

2 artikla

Jäsenvaltioiden on saatettava tämän direktiivin noudattamisen edellyttämät lait, asetukset ja hallinnolliset määräykset voimaan ennen 9 päivää helmikuuta 2001. Niiden on ilmoitettava tästä komissiolle viipymättä.

Näissä jäsenvaltioiden antamissa säädöksissä on viitattava tähän direktiiviin tai niihin on liitettävä tällainen viittaus, kun ne virallisesti julkaistaan. Jäsenvaltioiden on säädettävä siitä, miten viittaukset tehdään.

3 artikla

Rajoittamatta direktiivin 80/181/ETY soveltamista jäsenvaltioiden on 31 päivän joulukuuta 1999 jälkeen sallittava kyseisen direktiivin 3 artiklassa tarkoitettujen lisäilmaisujen käyttö tai sallittava niiden käyttö edelleen.

4 artikla

Tämä direktiivi tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tehty Brysselissä 24 päivänä tammikuuta 2000.

Euroopan parlamentin puolesta

N. FONTAINE

Puhemies

Neuvoston puolesta

J. GAMA

Puheenjohtaja

II

(Säädökset, joita ei tarvitse julkaista)

KOMISSIO

KOMISSIION PÄÄTÖS,
tehty 20 päivänä heinäkuuta 1999,
veronluonteisilla maksuilla rahoitettavasta valtiontuesta, jota Alankomaat aikoo myöntää koriste-
kasvien myynninedistämiseen

(tiedoksiannettu numerolla K(1999) 3440)

(Ainoastaan hollanninkielinen teksti on todistusvoimainen)

(2000/116/EY)

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisöjen perustamissopimuksen ja erityisesti sen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan,

ottaa huomioon elävän kasviaineiston ja kukkaviljelytuotteiden yhteisen markkinajärjestelyn luomisesta 27 päivänä helmikuuta 1968 annetun neuvoston asetuksen (ETY) N:o 234/68⁽¹⁾, sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 3290/94⁽²⁾,

on perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdan ensimmäisen alakohdan mukaisesti kehottanut asianomaisia esittämään huomautuksensa⁽³⁾ ja ottaa huomioon nämä huomautukset,

sekä katsoo seuraavaa:

I Menettely

- (1) Alankomaiden viranomaiset ovat ilmoittaneet komissiolle perustamissopimuksen 88 artiklan 3 kohdan mukaisesti yllä mainitusta tukitoimenpiteestä komissiolle 9 päivänä joulukuuta 1996 päivättyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 12 päivänä joulukuuta 1996. Lisätietoja on toimitettu 4 päivänä maaliskuuta 1997 päivättyllä kirjeellä, joka kirjattiin saapuneeksi 5 päivänä maaliskuuta 1997.
- (2) Komissio on ilmoittanut 30 päivänä toukokuuta 1997 päivättyllä kirjeellä SG (97) D/4124 Alankomaiden hallitukselle päätöksestään aloittaa tämän tukitoimenpiteen osalta EY:n perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa tarkoitettu menettely.

- (3) Komission päätös menettelyn aloittamisesta on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*⁽⁴⁾. Komissio on kehottanut muita asianomaisia esittämään huomautuksensa tästä tuesta. Komissio on ilmoittanut vastaanotetuista huomautuksista Alankomaiden viranomaisille ja antanut heille mahdollisuuden vastata huomautuksiin. Alankomaiden huomautukset on toimitettu komissiolle 22 päivänä kesäkuuta 1998 päivättyllä kirjeellä.
- (4) Alankomaiden hallituksen ja tuottajaorganisaation edustajat kokoontuivat 23 päivänä marraskuuta 1998 ja toimitivat lisätietoja suunnitellusta järjestelystä.

II Tukitoimenpiteen yksityiskohtainen kuvaus

- (5) Ilmoitus koskee muutosta veronluonteisessa maksussa, jolla rahoitetaan jo olemassa olevaa myynninedistämisen tukiohjelmia. Uuden säännöksen nojalla muista jäsenvaltioista maahantuoduista tuotteista saadaan perii maksu, mutta maksujen tuoton palauttaminen myynninedistämisestä vastaaville organisaatioille varmistetaan.
- (6) Nykyinen tuki myönnetään koristekasvialan myynninedistämiseen (tukitoimenpide n:o 766/95). Myynninedistämistoimet toteuttaa Bloemenbureau Holland. Tuki rahoitetaan veronluonteisella maksulla, jonka Productschap voor Siergewassen (koristekasvien tuottajaorganisaatio), nykyiseltä nimeltään Productschap Tuinbouw (puutarha-alan tuottajaorganisaatio), perii koristekasvien tai niiden lisäysaineiston myynnistä Alankomaissa. Maksun perustana on myytyjen tuotteiden arvo, ja jokaisen koristekasvien viljelijän ja maahantuojan tulee suorittaa se. Muista yhteisön jäsenvaltioista maahantuodut tuotteet on erityisesti vapautettu maksusta.

⁽¹⁾ EYVL L 55, 2.3.1968, s. 1.⁽²⁾ EYVL L 349, 31.12.1994, s. 105.⁽³⁾ EYVL C 227, 26.7.1997, s. 5.⁽⁴⁾ Ks. alaviite 3.

Komissio on aina katsonut kansallisen lain nojalla säädetystä maksusta saatavat tulot perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuiksi valtion varoiksi. Koska näitä tuloja käytetään myynninedistämiseen tiettyjen alankomaalaisten (kukkien ja kasvien) tuottajien hyödyksi, mikä siten "vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaa", Alankomaiden toimenpide on perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tukitoimenpide.

Muutosluonnoksella pyritään siihen, että muista jäsenvaltioista maahantuotaville tuotteille myönnetty vapautus poistettaisiin ja että niitä verotettaisiin samalla tavalla kuin alankomaalaisia tuotteita tai kolmansista maista maahantuotuja tuotteita. Muista jäsenvaltioista maahantuotavista tuotteista perittävän maksun tuotto käytetään kokonaan kyseisissä jäsenvaltioissa toteutettavaan myynninedistämiskampanjoihin. Toteuttaminen tapahtuu tiiviissä yhteistyössä tuottajaorganisaation ja muiden jäsenvaltioiden vastaavien organisaatioiden kanssa.

Tuottajaorganisaatio tekee ennen myynninedistämistöiden toteuttamista kaikkien jäsenvaltioiden vastaavien organisaatioiden kanssa sopimukset näiden varojen käyttämisestä koristekasvien yleisiin myynninedistämiskampanjoihin kyseisessä jäsenvaltiossa. Alankomaiden viranomaiset ovat toimittaneet mallisopimuksen.

- (7) Alankomaiden viranomaiset ovat painottaneet sitä, että ehdotetut sopimukset muiden jäsenvaltioiden vastaavien myynninedistämisenorganisaatioiden kanssa solmitaan vapaaehtoisesti eli ilman painostusta. Kirjeessä, jossa tuottajaorganisaatio esittelee sopimusta, ilmoitetaan mahdollisille organisaatioille, että sopimuksen tarkoituksena on periä asianomaisesta jäsenvaltiosta tulevalta tuotteilta maksu ja palauttaa sen tuotto. Alankomaiden viranomaiset viittaavat siihen, että yhdessä sopimuksen määräyksiä edeltävässä perustelussa mainitaan, että maksu peritään "Alankomaissa ja Alankomaiden kautta myytävistä tuotteista". Näin ollen Alankomaiden viranomaisen mukaan sopimus voidaan tehdä ainoastaan siinä tapauksessa, että toisen jäsenvaltion vastaava organisaatio erityisesti hyväksyy maksun perimisen Alankomaissa tai Alankomaiden kautta myytävästä tuotteestaan ja maksun tuoton palauttamisen.

Alankomaiden viranomaiset takaavat sen, että jos tietyn jäsenvaltion kanssa ei voida saada aikaan tällaista sopimusta, kyseisen jäsenvaltion tuotteista ei peritä maksua.

- (8) Tuottajaorganisaation esittämässä mallisopimuksessa määrätään erityisesti, että myynninedistämistöistä päätetään ja ne toteutetaan tuottajaorganisaation ja asianomaisen jäsenvaltion myynninedistämisenorganisaation yhteisellä sopimuksella. Lisäksi sopimuksen mukaisesti asianomaisen jäsenvaltion myynninedistämisenorganisaation, joka voi koska tahansa käyttää veto-oikeutta

kaikkien ehdotusten kohdalla, tulee aina hyväksyä myynninedistämistöimet. Jos neuvottelut eivät johda yhteisymmärrykseen, molempien osapuolten perustama komitea voi tehdä sitovan suosituksen. Tämä komitea koostuu kaikkien osapuolten nimittämistä jäsenistä ja sopimuksen tekevän organisaation edustajien nimittämästä riippumattomista kolmannelta henkilöstä.

- (9) Tuottajaorganisaatio käyttää kolmea valintaperustetta arvioitaessa muissa jäsenvaltioissa toimivien kumppaniorganisaatioiden edustavuutta. Kyseisten organisaatioiden tulee
- voida suorittaa myynninedistämistöimiä,
 - toimia asianomaisen jäsenvaltion koko alueella,
 - toimia alallaan laaja-alaisesti tuottajien ja kauppiaiden parissa.
- (10) Komissio on pannut merkille Alankomaiden viranomaisen toimittamista tiedoista, että jos ei löydetä nämä kolme perustetta täyttävää organisaatiota, etsitään kuitenkin tuottajien tai kaupan organisaatiota, joka edustaa alaa ja toimii muun ohessa myynninedistämistöimissä. Lisäksi jos useampi organisaatio täyttää valintaperusteet, kaikkia niitä kuullaan ja sopimus tehdään kaikkien organisaatioiden kanssa tai organisaatiot, joiden kanssa ei tehdä sopimusta, tunnustavat sopimuksen tekevän organisaation edustajakseen. Alankomaiden viranomaisen mukaan tällä tavoin voidaan välttää kumppaniorganisaatioiden mielivaltaista valintaa.
- (11) Alankomaiden viranomaiset ovat toimittaneet yksityiskohtaisen luettelon kumppaniorganisaatioista, joiden kanssa eri jäsenvaltioissa tehdään yhteistyötä, ja mahdollisista muista kumppaniorganisaatioista sekä syistä, miksi tietty organisaatio on valittu yllä mainittujen perusteiden mukaisesti.
- Alankomaiden viranomaiset ovat myynninedistämistöiden luonteen osalta toistaneet aikaisemmin esittämänsä selvityksen siitä, että nykyinen ohjelma (tukitoimenpide n:o 766/95) on maataloustuotteiden mainontaan myönnettävää valtiontukea koskevien komission suuntaviivojen⁽⁵⁾ mukainen ja että tämä pätee myös myynninedistämistöimiin, joita toteutetaan yhteistyössä muissa jäsenvaltioissa olevien kumppaniorganisaatioiden kanssa. Siksi komissio katsoo uuteen ohjelmaan sisältyvän tuen yhteismarkkinoille soveltuvaksi.
- (12) Alankomaiden viranomaiset aikovat ottaa käyttöön maksun, joka peritään muista jäsenvaltioista maahantuoduista tuotteista. Pääsääntöisesti komissio katsoo Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen asiassa 47/69, Ranska vastaan komissio⁽⁶⁾, antaman tuomion perusteella, että tuki, joka rahoitetaan veronluonteisilla maksuilla, joita peritään myös muista jäsenvaltioista maahantuotavista tuotteista, ei sovellu yhteismarkkinoille.
- (13) Komissio katsoo, että muissa jäsenvaltioissa olevien kumppaniorganisaatioiden antama hyväksyntä niiden tuotteista perittävälle maksulle on tärkeä seikka, joka erottaa tämän maksun muista tavanomaisista veronluonteisista maksuista. Tämä hyväksyntä näyttää tekevän maahantuoduista tuotteista perittävän maksun luonteeltaan vapaaehtoiseksi, sillä tuottajaorganisaatio saa periä

⁽⁵⁾ EYVL C 302, 12.11.1987, s. 6.

⁽⁶⁾ Kok. 1970, s. 487.

jäsenvaltioista maahantuotavista tuotteista maksuja ainoastaan siinä tapauksessa, että kyseisissä jäsenvaltioissa olevat kumppaniorganisaatiot hyväksyvät järjestelyn. Näin ollen maahantuoduista tuotteista perittävä maksu voi olla luonteeltaan pakollinen ainoastaan siinä tapauksessa, että hyväksyntä on olemassa.

Komissio katsoo, että myös varojen palauttaminen kumppaniorganisaatioille on seikka, joka erottaa tämän järjestelyn tavanomaisista veronluonteisista maksuista.

- (14) Komissio on näin ollen tehnyt sellaisen johtopäätöksen, että 13 kohdassa mainituin ehdoin ollaan aloittamassa järjestelyä, jonka voitaisiin katsoa soveltuvan yhteismarkkinoille, koska sen perustana on asianomaisten jäsenvaltioiden edustavien kumppaniorganisaatioiden vapaaehtoinen hyväksyntä ja koska sen vuoksi, että

verotulot palautetaan asianomaiseen jäsenvaltioon, voitaisiin olettaa, että vero, joka liittyy tukitoimenpiteen tuottamaan hyötyyn, ei ole maahantuoduille tuotteille suurempi kuin kansallisille tuotteille.

- (15) Komissio kuitenkin epäilee vahvasti, noudatetaanko 13 kohdassa mainittuja ehtoja järjestelyn soveltamisessa käytäntöön.
- (16) Tämän johdosta komissio on aloittanut perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn.

III Maksun mahdolliset taloudelliset vaikutukset

- (17) Ehdotetun maksun taloudelliset vaikutukset ovat tuotajaorganisaation tietojen perusteella seuraavat:

Leikkokukat ja ruukkukasvit 1998

(X 1 000 NLG)

Maa	Tuonti	Tuotto veronluonteisen maksun käyttöönoton jälkeen
Ranska	29 300	274
Belgia	79 600	745
Saksa	34 500	322
Italia	9 600	90
Yhdistynyt kuningaskunta	7 800	73
Irlanti	4 000	37
Tanska	10 800	101
Kreikka	1 700	16
Portugali	2 100	20
Espanja	103 800	970
Itävalta	600	6
Suomi	200	2
Ruotsi	400	3
YHTEENSÄ	284 400	2 659

- (18) Ainoastaan alankomaalaisten yritysten kasvattamista tuotteista perittävillä veronluonteisilla maksuilla rahoitettavien myynninedistämistoimien budjetti ja toteutuneet kustannukset ovat seuraavat:

(NLG)

Vuosi	Budjetti	Toteutuneet kustannukset
1993	26 045 000	25 550 002
1994	26 880 000	26 907 924
1995	27 710 000	
1996	28 250 000	

- (19) Maksun suuruus on ollut 0,8 prosenttia (vuonna 1995), 0,95 prosenttia (vuonna 1996), 1,05 prosenttia (vuonna 1997) ja 1,15 prosenttia (vuonna 1998).
- (20) Taloudelliset vaikutukset näkyvät myös vertailtaessa kukkasipulien vientiä Alankomaista.

Kukkasipulien vienti Alankomaista

Arvo

(1 000 euroa)

	1994	1995	1996
Yhteisön sisälle	275 717	286 589	293 790
Yhteisön ulkopuolelle	310 533	279 217	253 598

Lähde: Eurostat

Määrä

(tonneina)

	1994	1995	1996
Yhteisön sisälle	85 848	88 482	93 726
Yhteisön ulkopuolelle	84 430	65 954	65 674

Lähde: Eurostat

IV Muiden jäsenvaltioiden ja asianomaisten huomautukset

4.1 Belgia

- (21) Belgian viranomaiset toimittivat Alankomaiden hallituksen suunnittelema toimenpiteitä koskevat huomautuksensa 22 päivänä elokuuta 1997 päivätyllä kirjeellä:
- (22) Belgian viranomaiset kiistävät sen, että muista jäsenvaltioista maahantuodut tuotteet olisi nykyisin vapautettu veronluonteisesta maksusta.
- (23) Lisäksi Belgian viranomaiset ihmettelevät, mikä on ero verrattuna nykyiseen tilanteeseen. Heidän mielestään ei ole selvää, onko kysymys huutokauppoja vai kaikkia maahantuotuja tuotteita koskevasta maksusta. Myös toimenpiteen laajuus (maksun piiriin kuuluvat tuotteet) vaikuttaa melko epäselvältä.
- (24) Ei ole olemassa mitään takeita siitä, että maksun tuotto käytetään verotettujen tuotteiden myynninedistämiseen (esimerkiksi kun tietty prosenttiosuus maksusta peritään ruukkukasveilta, sama prosenttiosuus tuotosta tulisi käyttää ruukkukasvien myynninedistämiseen). Lisäksi belgialaisista tuotteista perityn maksun tuotot tulisi myös jakaa alueittain tuotteiden alkuperän mukaan.
- (25) Kumppaniorganisaatioiden edustavuuden osalta Belgian viranomaiset viittaavat siihen, että myynninedistäminen on Belgiassa alueittaista toimintaa. Jos tuottajasektorilta peritään maksuja, tulisi tämä sektori näin ollen ottaa mukaan myynninedistämistoimiin neuvotellen ja yhteistyössä myyntisektorin kanssa.
- (26) Belgian viranomaiset ovat ilmoittaneet 18 päivänä tammikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä, että heidän tekemänsä varaukset peruutetaan. Niitä ei tarvitse enää ottaa huomioon, koska VLAM, jonka tehtävänä on maatalous-

tuotteiden myynninedistäminen Flanderin alueella, ja tuottajaorganisaatio ovat tehneet yhteistyösopimuksen.

4.2 Yhdistynyt kuningaskunta

- (27) Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat toimittaneet huomautuksensa 29 päivänä elokuuta 1997 päivätyllä kirjeellä:
- (28) Yhdistyneen kuningaskunnan mukaan edustavuus on ongelma. Tuottajaorganisaatio toimii pääasiassa kahden sellaisen brittiläisen organisaation kanssa, jotka eivät kuitenkaan lainkaan edusta tuottajien ja kauppiaiden enemmistöä. Siksi vaarana on myös se, että tiettyjen kauppiaiden täytyy suorittaa maksu mutta heitä ei kuitenkaan edusteta.
- (29) Uhkana on, että järjestelyyn osallistumattomista jäsenvaltioista tulevia tuotteita syrjitään.
- (30) Lisäksi muiden jäsenvaltioiden tuottajat ja kauppiat eivät välttämättä hyödy yhtä paljon tuottajaorganisaation suorittamasta myynninedistämisestä. Ei ole myöskään selvää, mitä tapahtuisi tuloille, joita ei käytetä myynninedistämiseen. Tulisi ottaa käyttöön järjestely, jolla huolehdittaisiin siitä, että perityt maksut palautetaan.
- (31) Myös tietyt käytännön seikat voivat aiheuttaa ongelmia. Tuottajaorganisaation tulisi huolehtia siitä, että maahantuotujen tuotteiden alkuperästä on olemassa tarkat määräykset. Jos nämä määräykset puuttuvat, uhkana on, että syntyy epäoikeudenmukainen pysyvien veronluonteisten maksujen järjestelmä.
- (32) Näin ollen Yhdistyneen kuningaskunnan viranomaiset ovat sitä mieltä, että Alankomaiden hanke on muiden jäsenvaltioiden tuottajien etujen vastainen. He vastustavat maahantuoduista tuotteista perittävää maksua.

(33) Flowers and Plants Association on toimittanut 5 päivänä tammikuuta 1999 päivätyllä kirjeellä kantansa tuottajaorganisaation ehdotuksen puolesta. Järjestö ilmoittaa edustavansa kaikkia brittiläisiä suuria narsissinviejiä. Tuottajaorganisaation ehdottama järjestely mahdollistaisi sen, että kyseisen järjestön olisi mahdollista toteuttaa yleisiä myynninedistämiskampanjoita.

4.3 Tanska

- (34) Tanskan viranomaiset ovat toimittaneet huomautuksensa 3 päivänä syyskuuta 1997 päivätyllä kirjeellä:
- (35) Jo pelkästään muista jäsenvaltioista maahantuoduista tuotteista perittävien veronluonteisten maksujen perintään liittyvä byrokratia täytyy katsoa sisämarkkinoiden sujuvan toiminnan esteeksi. Lisäksi Alankomaiden järjestelyn hyväksyminen saattaisi toimia ennakkotapauksena muille jäsenvaltioille.
- (36) Se, että järjestely on vapaaehtoinen, ei oikeuta muuttamaan komission käytäntöä, joka koskee maahantuoduista tuotteista perittäviä veronluonteisia maksuja.
- (37) Lisäksi ehdotettu järjestely johtaa siihen, että tanskalaisista tuotteista, joita viedään Alankomaihin ja joita verotetaan jo Tanskassa, peritään maksu kahteen kertaan.

4.4 Ruotsi

- (38) Ruotsin viranomaiset ovat toimittaneet huomautuksensa 23 päivänä syyskuuta 1997 päivätyllä kirjeellä:
- (39) Vaikka kysymys on vapaaehtoisista maksuista, jotka palautetaan viejämaahan, järjestely haittaa kaupan käyntiä sisämarkkinoilla ja aiheuttaa ylimääräisiä hallintokustannuksia. Veronluonteinen maksu voi myös aiheuttaa sen, että jotkut tuottajat eivät enää myy tuotteitaan Alankomaiden markkinoilla, mikä suosii alankomaalaisia tuottajia.
- (40) Joissakin maissa peritään jo sisäisiä maksuja, joten järjestelmä johtaisi kaksinkertaiseen verotukseen.
- (41) Vapaaehtoinen maksu voidaan periä ainoastaan siinä tapauksessa, että kaikki tuottajat ja kauppiat hyväksyvät sen joko epäsuorasti niitä edustavan organisaation kautta tai suoraan.
- (42) Ruotsin viranomaiset epäilevät, että muiden jäsenvaltioiden markkinoiden toimijat eivät saa järjestelystä yhtä paljon hyötyä kuin alankomaalaiset toimijat.
- (43) Kaksi ruotsalaista järjestöä, Trädgårdsnärings Riksförbundet (Ruotsin puutarha-alan tuottajaorganisaatio) ja Blomstergrossisternas Riksförbundet (Ruotsin kukkatukku-kauppiaiden järjestö), ovat toimittaneet huomautuksensa 22 päivänä joulukuuta 1998 päivätyllä kirjeellä:
- (44) Ruotsin hallitus viittasi komissiolle antamassaan vastauksessa juridisiin ja kilpailunäkökohtiin. Järjestöjen mukaan Ruotsin hallitus on ottanut vain vähäisessä määrin huomioon ruotsalaisten edustavien organisaatioiden huomattavasti myönteisemmät arviot. Kyseiset ruotsalaiset järjestöt antavat täyden tukensa Alankomaiden ehdotukselle. Suurin osa Euroopan maista hyötyy Alankomaiden myynninedistämistoimista. Kun

ajattellaan yhteisön ponnisteluja kukkien ja kasvien myynninedistämiseksi ja kolmansista maista tapahtuvan tuonnin vapauttamisen hyvittämisiksi yhteisön tuottajille erityisen myynninedistämisohjelman mukaisesti, myös Alankomaiden myynninedistämissuunnitelmalla voi olla merkittävä rooli. Tämä suunnitelma voi jopa toimia perustana yhteisön ohjelmalle.

- (45) Järjestelmän vapaaehtoinen luonne muodostaisi toisen elementin, joka tulisi ottaa huomioon.

V Alankomaiden huomautukset

- (46) Alankomaiden viranomaiset ovat esittäneet seuraavat huomautukset 22 päivänä kesäkuuta 1998 päivätyllä kirjeellä (viitaten tuottajaorganisaation huomautuksiin, jotka sisältyivät 30 päivänä tammikuuta 1998 päivättyyn kirjeeseen, joka oli Alankomaiden viranomaisten kirjeen liitteenä).

5.1 Belgian huomautuksista

- (47) Tuottajaorganisaation määräyksen mukaisesti maksua ei 1 päivästä tammikuuta 1996 lähtien enää peritä muista jäsenvaltioista tulevista tuotteista. Jos huutokaupoissa on teknisistä syistä johtuen vielä peritty maksuja tämän päivämäärän jälkeen, ne palautetaan.
- (48) Veronalaista ei olisi ainoastaan huutokaupoissa tapahtuva myynti, vaan myös myynti huutokauppojen ulkopuolella on verotettavaa. Järjestely ei eroa vuotta 1996 edeltäneestä järjestelystä. Maksu peritään ainoastaan kukkaviljelytuotteista. Puuviljelmien tuotteita ja kukkasi-puleita koskevat erityiset säännöt.
- (49) Jo nyt tehdään ero ruukkukasvien ja muiden kasvatettujen kukkatuotteiden välillä. Siksi on syytä harkita verosta saatavien tulojen käyttämistä tuoteryhmittäin. Se, kuinka maksun Belgiasta tulevat tuotot jaetaan, riippuu edustajaorganisaatioista.
- (50) Ehdotettu järjestely on hyödyllinen koko kukkaviljelysektorille, sekä tuottajille että kauppiaille.

5.2 Yhdistyneen kuningaskunnan huomautuksista

- (51) Aluksi valitaan kansallinen organisaatio. Jos se osoittautuu mahdottomaksi, tuottajaorganisaatio pyrkii toimimaan sellaisten organisaatioiden kanssa, jotka edustavat suurta osaa kyseisistä sektoreista. Tätä varten käydään neuvotteluja muiden organisaatioiden kanssa, kuten esimerkiksi National Farmers' Unionin kanssa Yhdistyneessä kuningaskunnassa. Niin kauan kuin edustavien organisaatioiden ryhmittymää ei ole olemassa, tuottajaorganisaatio ehdottaa yhteistyön jatkamista niiden kahden brittiläisen organisaation kanssa, joiden kanssa se tekee nykyisin yhteistyötä. Tuottajaorganisaation mukaan myynninedistämistoimet koituvat koko sektorin hyväksi ja siksi myös ilman edustusta tapahtuvan verotuksen ongelma täytyy asettaa oikeisiin mittasuhteisiin.
- (52) On syytä huomauttaa, että vain kolme jäsenvaltiota ei ole vielä allekirjoittanut sopimusta. Näiden kolmen jäsenvaltion osuus on alle yksi prosentti peritystä kokonaissummasta.

- (53) Mahdollisesti voidaan harkita, että tulot, joita ei ole käytetty myynninedistämiseen, palautetaan jäsenvaltioille. Kun tarkastellaan jo tehtyjä sopimuksia, tällainen ratkaisu ei kuitenkaan vaikuta kovinkaan tarpeelliselta.
- (54) Tuottajaorganisaatio katsoo kykenevänsä toteamaan maahantuotujen tuotteiden alkuperän suurella todennäköisyydellä. Sen määrittelemiseksi, mitkä summat annetaan millekin maalle, järjestetään vuosittain neuvottelu jäsenvaltioiden asianomaisten viranomaisten kanssa.

5.3 Tanskan huomautuksista

- (55) Tuottajaorganisaation mukaan kaksinkertaista verotusta ei tapahdu, koska Alankomaissa perityt maksut palautetaan Tanskaan.

5.4 Ruotsin huomautuksista

- (56) Tuottajaorganisaatio katsoo, että alankomaalaisia markkinoiden toimijoita ei suosita.
- (57) Tuottajaorganisaation mukaan kaksinkertaista verotusta ei tapahdu, koska Alankomaissa perityt maksut palautetaan Ruotsille.

VI Tukitoimenpiteen arviointi

- (58) Epäily, jonka vuoksi komissio on aloittanut perustamissopimuksen 88 artiklan 2 kohdassa määrätyn menettelyn, on edelleen olemassa.

6.1 Kumppaniorganisaatioiden edustavuus

- (59) Kukkaviljelyalan suorittamaa täysin vapaaehtoisia maksuja, joilla on tarkoitus rahoittaa myynninedistämistoimia, ei katsota perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi, koska kyseessä ei ole "jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnetty tuki". Sellaisesta ei ole tässä tapauksessa kysymys. Sen takaamiseksi, että maksun periminen tapahtuu vapaaehtoisen sopimuksen perusteella, kaikilta asianomaisen jäsenvaltion koristekasvien tuottajilta ja kauppiailta vaaditaan suostumus. Näin ollen organisaatioiden, joiden kanssa tehdään sopimuksia, tulisi edustaa kaikkia asianomaisen jäsenvaltion tuottajia ja kauppiaita, mikä ei kuitenkaan ole tilanne ehdotetussa alankomaalaisessa järjestelyssä. On olemassa oikeusperusta (maksua koskeva määräys), joka sallii tuottajaorganisaation periä maksun maahantuoduista tuotteista. Komissio on jo katsonut yhteisöjen tuomioistuimen tuomion⁽⁷⁾ perusteella, että viranomaisten määräämän maksun tuotto tulee katsoa perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitetuksi valtiontueksi. Näin ollen on kysymys perustamissopimuksen 87 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontuesta. Tuon-

nista perittävä veronluonteinen maksu ei sovellu yhteis-
markkinoille, koska se voi vaikeuttaa jäsenvaltioiden
välistä kauppaa.

- (60) Tuottajaorganisaation edustajat viittasivat 23 päivänä marraskuuta 1998 pidetyssä kokouksessa samankaltaisuuteen sellaisen järjestelyn kanssa, joka luotiin erityisistä toimenpiteistä elävien kasvien ja kukkaviljelytuotteiden alalla 22 päivänä marraskuuta 1996 annetulla neuvoston asetuksella (EY) N:o 2275/96⁽⁸⁾ ja erityisistä toimenpiteistä elävien kasvien ja kukkaviljelytuotteiden alalla annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 2275/96 soveltamista koskevista yksityiskohtaisista säännöistä vuodeksi 1998 16 päivänä huhtikuuta 1998 annetulla komission asetuksella (EY) N:o 803/98⁽⁹⁾.

Tässä yhteydessä on syytä mainita, että yhdellä tai useammalla toimintalinjalla elävien kasvien ja kukkaviljelytuotteiden alalla toimijoita edustavat ryhmittymät esittävät elävien kasvien ja kukkaviljelytuotteiden kulu-
tusta edistäviä ohjelmia (asetuksen (EY) N:o 803/98 4 artikla).

Kumppaniorganisaatiot, joiden kanssa tuottajaorganisaatio on tehnyt sopimuksia, ovat samoja, jotka toimivat tässä eurooppalaisessa kehyksessä. Näin ollen tuottajaorganisaatio lähtee siitä, että eurooppalaiset viranomaiset ovat varmoja kumppaniorganisaatioiden edustavuudesta ja hyväksyvät sen.

- (61) Tätä perustelua ei kuitenkaan voida hyväksyä. On olemassa selvä ero sellaisten organisaatioiden, jotka on nimetty hallinnoimaan EU:n myöntämiä varoja neuvoston asetuksen nojalla ja jäsenvaltioiden ja komission valvonnassa, ja sellaisten organisaatioiden välillä, jotka tuottajaorganisaatio useimmissa tapauksissa ilman kansallisen lainsäädännön oikeusperustaa yhtäältä nimeää huolehtimaan maksuista, joita peritään yrityksiltä, jotka voivat olla kyseisten organisaatioiden jäseniä, ja toisaalta tällaisen maksun tuotoilla rahoitetusta kukkien ja kasvien myynninedistämisestä. Yhteisön oikeusväline (erityisesti asetus), jossa luodaan yhteisillä kriteereillä horisontaalinen lähestymistapa ja jolla pyritään tiettyyn yhdenmukaistamiseen yhteisen edun nimissä, ei oikeuta automaattisesti jäsenvaltiota ottamaan käyttöön verotuksellisia esteitä omasta aloitteestaan. Samalla on vaarana, että maksua sovelletaan ilman edustusta.

- (62) Lisäksi myynninedistämistoimet muissa jäsenvaltioissa suoritetaan yhteistyössä tuottajaorganisaation kanssa, minkä seurauksena tuottajaorganisaatio saa tiettyä sananvaltaa, kun taas muiden jäsenvaltioiden organisaatioilla ei ole vastaavaa mahdollisuutta valvoa Alankomaissa toteutettuja myynninedistämistoimia. Tämän epätasapainon vuoksi on aihetta olettaa, että toimenpide on räätälöity alankomaalaisia toimijoita varten.

6.2 Palautettujen varojen käyttö

- (63) Ei ole selvää, että muiden jäsenvaltioiden tuottajat ja kauppiat voisivat aina saada toisessa jäsenvaltiossa olevan kumppaniorganisaation toteuttamista myynninedistämistoimista yhtä paljon hyötyä kuin alankomaalaiset tuottajat ja kauppiat saavat tuottajaorganisaation toimenpiteistä.

⁽⁷⁾ Asia 78/76, Steinike ja Weinlig vs. Saksa, tuomio 22.3.1977 (kok. 1977, s. 595).

⁽⁸⁾ EYVL L 308, 29.11.1996, s. 7.

⁽⁹⁾ EYVL L 115, 17.4.1998, s. 5.

Yhteisöjen tuomioistuin on katsonut tuomioissaan⁽¹⁰⁾, että jos veronluonteisen maksun tuoton käytöstä saatava hyöty korvaa täysin veron, jota kansallisesta tuotteesta peritään sitä markkinoille tuotaessa, maksu on vaikutukseltaan samanlainen kuin 23 ja 25 artiklan vastainen tullimaksu. Jos tämä hyöty korvaa kansallisesta tuotteesta perittävän veron vain osittain, kyseistä maksua koskee perustamissopimuksen 90 artikla. Tässä tapauksessa maksu on ristiriidassa perustamissopimuksen 90 artiklan kanssa, ja se on siksi kielletty siltä osin kuin se syrjii maahantuotuja tuotteita eli siltä osin kuin se korvaa merkittävän osan kansallisesta tuotteesta perittävistä verosta verrattuna maahantuotuun tuotteeseen.

Tässä tapauksessa ei ole selvää, että maahantuotuja tuotteita ei syrjitä ja että veronluonteiset maksut ja niiden tuotto eivät olisi ristiriidassa perustamissopimuksen 90 artiklan kanssa. Oleellinen kysymys on se, voivatko maahantuodut tuotteet tosiaan hyötyä tukitoimenpiteestä samalla tavalla kuin kotimaiset tuotteet. Vaikka voitaisiin jopa taata, että kansallisia ja maahantuotuja tuotteita kohdellaan samalla tavalla, kansallisten toimijoiden tilanne on käytännössä väistämättä suotuisampi, koska myynninedistämistoimet toteutetaan kansallisten erityispiirteiden, tarpeiden ja puutteiden (sesonkivaihtelut ja erot kasvatetuissa lajeissa) mukaisesti. Vaikka oletettaisiin, että maahantuodut tuotteet tosiaan voivat hyötyä tukijärjestelystä samalla tavalla kuin kansalliset tuotteet, käytännössä ei kuitenkaan ole olemassa sellaista mekanismia, jonka avulla komissio voisi selvittää, hyötyvätkö 14:n muun jäsenvaltion tuotteet tuesta samalla tavalla kuin kotimaiset tuotteet. Näin on erityisesti siksi, että Alankomaiden viranomaiset eivät ole kenneet esittämään tunnistusjärjestelmää, jota käytettäisiin maahantuotujen tuotteiden alkuperän määrittelyssä (ks. kohta 31), vaan tuottajaorganisaatio on ainoastaan epäselvästi vakuuttanut pystyvänsä määrittelemään alkuperän (ks. kohta 54).

- (64) Lisäksi perustamissopimuksen 87 ja 88 artiklan ja 90 artiklan tavoitteet ovat erilaiset. Se, että kansallinen toimenpide täyttää 90 artiklan vaatimukset, ei tarkoita, että se olisi muiden määräysten, kuten 87 ja 88 artiklan, mukainen. Jos tukitoimenpide rahoitetaan tietyiltä yrityksiltä tai tuotannonaloilta perittävillä maksuilla, komission velvollisuus ei ole pelkästään selvittää, onko rahoitustapa perustamissopimuksen 90 artiklan mukainen, vaan myös, onko rahoitus ja samalla maksettu tuki 87 ja 88 artiklan mukaista⁽¹¹⁾.

Jos maksut eivät ole vapaaehtoisia (tämä on tilanne, kuten 59 kohdassa mainitaan) ja jos ne palautetaan viejämaahan, on olemassa vaara, että ehdotettu järjestely

vaikuttaa kauppaa sisämarkkinoilla ja aiheuttaa ylimääräisiä hallintokustannuksia.

Ehdotettu järjestely vaikuttaa olevan ennen kaikkea tarkoitettu parantamaan alankomaalaisten tuotteiden, joista myös peritään veronluonteisia maksuja, kilpailukykyä. Maahantuodut tuotteet, jotka olisivat kilpailukykyisempiä, koska vain kansallisia tuotteita verotetaan, menettävät tämän edun, jos myös niitä verotetaan. Maksun tuottojen käyttö maahantuotujen tuotteiden myynninedistämiseen ei välttämättä korvaa kilpailuedun menettämistä, koska yhdenvertainen kohtelu ei ole käytännössä taattu (ks. 63 kohta).

Ehdotettu järjestely uhkaa vääristää vapaata kilpailua. Tuesta aiheutuva haitallinen vaikutus jäsenvaltioiden väliseen kauppaan voi vielä vahvistua, koska tuki rahoitetaan perimällä maksu myös maahantuoduista tuotteista.

- (65) Tähän on syytä lisätä, että muiden jäsenvaltioiden toimijoilta peritään usein maksuja vastaavien myynninedistämistoimien rahoittamisen tukemiseksi. Jos muiden jäsenvaltioiden tuottajat vievät tuotteitaan maihin, jotka perivät tuontimaksua, ne rahoittavat saman toiminnan kahteen kertaan.

Tämän perusteella Alankomaiden viranomaiset ovat ilmoittaneet olevansa valmiit aloittamaan uudelleen sellaisen järjestelyn, joka oli aikaisemmin käytössä Saksan ja Alankomaiden välillä ja jonka mukaisesti toimija vapautettiin maksusta, jos tämä pystyi osoittamaan jo maksaneensa vastaavan maksun toisessa maassa.

Tällainen muodollisuus (asiakirjojen toimittaminen, jotta maksusta voitaisiin vapauttaa) voitaisiin kuitenkin katsoa samankaltaiseksi toiminnaksi, joka on kielletty perustamissopimuksen 28 artiklassa, eli "jokainen kauppajärjestely, joka voi häiritä suoraan, epäsuorasti tai mahdollisesti yhteisön sisäistä kauppaa"⁽¹²⁾. Jopa sellaiset muodollisuudet kuin oletettavasti valvontajärjestelmään liittyvien asiakirjojen toimittaminen voivat häiritä yhteisön sisäistä kauppaa. Lisäksi tällainen rajavalvonta on sallittua ainoastaan erityisissä ja rajoitetuissa tapauksissa⁽¹³⁾.

- (66) Veronluonteisten maksujen tuotto voi myös osoittautua riittämättömäksi myynninedistämiskampanjan toteuttamiseksi. Tällaisia tapauksia varten ei ole olemassa korjaavia toimenpiteitä sitä varten, että muiden jäsenvaltioiden tuottajille ja kauppiaille voitaisiin maksaa oikeudenmukainen korvaus, eikä ole poissuljettua, että rahat jäävät kumppaniorganisaatiolle.

⁽¹⁰⁾ Ks. erityisesti yhdistetyt asiat C-78 — C-83/90, *Compagnie commerciale de l'ouest v. Receveur principal de douanes*, tuomio 11.3.1992 (kok. 1992, s. I-1847, 27 kohta ja C-17/91, *Lornoy vs. Belgian valtio*, tuomio 16.12.1992 (kok. 1992, s. I-6523, 21 kohta).

⁽¹¹⁾ Asia 47/69, viittaus jo alaviiteessä 6, tuomio 25.6.1970; ks. myös asia C-266/91, *Cellulose Beira v. Fazenda Publica*, tuomio 2.8.1993 (kok. 1993, s. I-4337) ja asia C-72/92, *Scharbatke vs. Saksa*, tuomio 27.10.1993 (kok. 1993, s. I-5509).

⁽¹²⁾ Asia 8/74, *Dassonville*, tuomio 11.7.1974 (kok. 1974, s. 837).

⁽¹³⁾ Asia 159/78, *komissio v. Italia (tulliasioitsijat)*, tuomio 25.10.1979 (kok. 1979, s. 3247).

VII **Päätelmä**

- (67) Komissio katsoo yllä esitettyjen seikkojen perusteella, että komissiolla ei ole syytä muuttaa sellaista valtiontukea koskevaa vakiintunutta käytäntöä, joka rahoitetaan veroluonteisilla maksuilla, jotka peritään myös maahan-tuoduista tuotteista ja että järjestelmän tulee perustua asianomaisten jäsenvaltioiden toimijoiden tai vastaavien kumppaniorganisaatioiden vapaaehtoiseen suostumukseen ja että verotulot tulee palauttaa asianomaisiin jäsen-valtioihin.

Näin ollen komissio katsoo, että yllä mainittu tukitoi-menpide, joka rahoitetaan myös muista jäsenvaltioista maahantuotavista tuotteista perittävillä veronluonteisilla maksuilla, ei sovellu yhteismarkkinoille.

ON TEHNYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Tuki, jota Alankomaat aikoo myöntää koristekasvien myyn-ninedistämiseen ja joka rahoitetaan muista jäsenvaltioista maahantuoduista tuotteista perittävällä veronluonteisella

maksulla, ei sovellu yhteismarkkinoille. Tämän vuoksi tätä tukea ei saa myöntää.

2 artikla

Alankomaiden on ilmoitettava komissiolle kahden kuukauden kuluessa tämän päätöksen tiedoksiantamisen noudattami-sesta sen noudattamiseksi toteuttamansa toimenpiteet.

3 artikla

Tämä päätös on osoitettu Alankomaiden kuningaskunnalle.

Tehty Brysselissä 20 päivänä heinäkuuta 1999.

Komission puolesta

Franz FISCHLER

Komission jäsen